ὑς ἐν ἐπιθυμίαις. Ἐπιστολὴ ἐστὶ μαλθακοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἑταίρους, πῶς εἶχεν ὁ ἥλιος καὶ ἡ θάλασσα, καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ ἄλλη. καὶ ἐρωτᾷ αὐτοὺς εἰ πλέουσιν ἢ οὔ. καὶ πλεῦσαι μὲν ἐκέλευσε, καὶ πᾶσαν ἐπιστολὴν ἀναγκαίαν γράψαι καὶ ἀπαγγεῖλαι. ὁ δὲ ἐπιστολὴν ἔγραψε τοιαύτην. Ὅτι ὁ ἥλιος ἦν λαμπρὸς καὶ ἡ θάλασσα ἀκύμαντος καὶ ἡ ἄλλη πᾶσα εὐήμερος καὶ ἀνεπιτήδευτος. καὶ ἐπειδὴ ἀνέγνω ἐκέλευσε πλεῦσαι αὐτούς. καὶ ἐπειδὴ ἔπλεον, ἐπιστολὴν ἔγραψε πάλιν ὅτι ἡ θάλασσα ἐτεταράχει καὶ ἐκυμαίνετο καὶ ἄνεμος ἐναντίος ἐπνεε καὶ ἐκλύδωνιζε τὸ πλοῖον καὶ ἐκινδύνευον ἀποπνιγῆναι. καὶ ἀναγνοὺς ἐκέλευσε πλεῦσαι καὶ ἐπιστολὴν γράψαι ὅτι ἐπλέομεν καὶ ἐκλύδωνιζόμεθα καὶ ἐκινδυνεύομεν καὶ ἐπειδὴ ἀνέγνω